

Samråd i FMPU den 25. februar 2009– spørgsmål AO – AQ (tale: ca. 10 min.)

Tak for jeres spørgsmål om forhandlingerne op til COP 15 i København. Jeg vil først besvare spørgsmål AO om regeringens forhandlingslinje i forhold til finansiering af en ny aftale.

Den generelle
forhandlingslinje

I et åbent samråd vil detaljerigheden nødvendigvis være begrænset, men helt overordnet er det regeringens linie, at Danmark som kommende COP-formand arbejder for at fastholde et højt ambitionsniveau og på at teste, hvor fællesmængden er. Det drejer sig om at sikre, at parterne ikke låser sig fast på snævre positioner – og så skal vi holde fokus på kernebudskaberne fra Bali Action Plan. Det gælder selvfølgelig også

i forhold til finansiering af en ny aftale i København.

Bali Action Plan

Udgangspunktet i Bali Action Plan er, at udviklingslandenes indsats for at reducere udledningerne og deres behov for tilpasning til klimaforandringerne skal bakkes op af den nødvendige støtte i form af ny og additionel finansiering og teknologi, der primært skal komme fra industrilandene. Samtidigt efterspørger Bali-planen forudsigelig, vedvarende og adækvat finansiering.

Danmarks
forhandlingslinie
på finansiering

Danmark lægger vægt på et højt ambitionsniveau for industrilandenes bidrag til finansiering og på at finansieringen kan baseres på en kombination af kilder. Netop ved at

Kombination af
kilder

kombinere kilder kan en aftale i København levere den nye og additionelle finansiering, som er aftalt i Bali.

I FN-forhandlingerne er der en række forslag på bordet, som kan indgå i en samlet helhed. Forslagene spænder fra såkaldt innovative kilder som det norske forslag om at auktionere CO₂-kvoter og afgifter på udledninger fra skibe og fly over offentlige budgetbidrag til at aktivere og opskalere private investeringer blandt andet gennem at styrke carbonmarkedet.

Jeg har allerede orienteret udvalget skriftligt om de forskellige finansieringsforslag i

klimaforhandlingerne. Men lad mig tage fat i de mest centrale her: Nogle af de finansieringsforslag, der er bredest interesse for i forhandlingerne er det norske og det mexicanske. Norge har foreslået, at en mindre del af udledningskvoterne ikke uddeles til de lande, der har påtaget sig en reduktionsforpligtelse. I stedet sættes kvoterne til side og auktioneres, for eksempel af en overnational enhed – det kan være en international bank. Indtægten fra auktioneringen skal så overføres til klimaindsatsen i udviklingslandene.

Hvor det norske forslag er et bud på en innovativ kilde, er det mexicanske forslag et bud på, hvordan både

industrielandene – annekst-landene – og de mere velstillede udviklingslande kan bidrage til en international klimafond efter kriterier om BNP, CO₂-udledninger og befolkningstal.

Flere parter – blandt andet Mexico og Norge selv – arbejder på at sammentænke netop de to forslag.

Governance

Når det drejer sig om at kanalisere midlerne, lægger Danmark vægt på en sammenhængende finansieringsarkitektur inden for rammerne af UNFCCC og på at der sikres synergier med aktiviteter uden for UNFCCC.

Støtte uden for
UNFCCC, især på
kort sigt

Men fordi der også på den korte bane – frem til 2012 hvor en ny aftale træder i kraft - er brug for substantiel støtte til udviklingslandenes klimaindsatser, kan det være nødvendigt nu og her at støtte en række initiativer også uden for UNFCCC. Herigennem kan der også genereres værdifulde erfaringer, som kan indgå i arbejdet med en fremtidig, samlet finansieringsarkitektur.

Incitamenter -
MRV

Vi har i EU tilsluttet os forslag om at udviklingslandene skal bidrage med lav-emissionsplaner. Det bygger på ideer, der kommer fra udviklingslandene selv, især Sydafrika, og det er inspireret af, at flere og flere af de økonomisk set mere udviklede udviklingslande faktisk har

lavet sådanne planer. Fx Sydafrika selv, men også Mexico og Sydkorea.

EU og andre foreslår også, at der etableres et koordinationsinstrument for at matche finansiering og foreslåede aktioner i udviklingslandene, og at konkrete reduktionsaktioner og politikker skal registreres med henblik på at både handlingerne og finansiering gennem denne mekanisme måles, rapporteres og verificeres. Der er her tale om elementet MRV (measurable, reportable and verifiable) fra Bali-Action plan, der skal sikre, at i-landene leverer finansiering og teknologi og at udviklingslandene leverer nationale reduktionspolitikker.

Dette er helt grundlæggende for at etablere de rigtige incitamentter og for at skabe tillid og sikkerhed blandt alle parter for, at ord bliver til handling.

Jeg vil vende tilbage til det jeg sagde i begyndelsen om, at Danmark arbejder for et højt ambitionsniveau, også når det gælder finansiering.

Som udvalget sikkert er klar over, har stats- og regeringscheferne på topmødet i sidste uge klart meldt ud, at EU er parat til at påtage sig sin del, når det gælder finansiering af reduktioner og tilpasning i udviklingslandene. Det fremgår af rådskonklusionerne, at det kan ske gennem en kombination af flere finansieringskilder som for eksempel

offentlige bidrag efter en aftalt skala og auktionering af kvoter.

DER-processen er et helt særligt spil, og derfor er der grænser for, hvad jeg kan berette om det i et åbent samråd. Men Jeg ser gerne, at EU melder mere konkret ud i forhold til bud på finansiering og på EU's bidrag til udviklingslandene. Derfor vil vi lægge maksimalt pres på EU, herunder EU-Kommissionen, både frem mod juni-mødet i DER og naturligvis også i den videre proces frem mod COP15.

EU er ikke den eneste part, vi som COP-værter skal hjælpe på vej.

Jeg har netop været Washington, hvor jeg under drøftelserne med administrationen lagde pres på USA for at melde ambitiøst ud i forhold til finansiering af en fremtidig aftale, og vi har også rejst spørgsmålet i G8 og G20 sammenhæng. I morgen rejser vi til Rom for at mødes med den italienske miljøminister, her vil jeg diskutere behovet for at industrilandene melder ambitiøst og konkret ud i forhold til finansiering.

DK's bidrag til finansiering af klimaaf tale

Med hensyn til spørgsmål AP om, hvordan Danmark agter at bidrage til finansieringen af en klimaaf tale kan jeg kun forsikre udvalget om, at vi skal nok levere vores bidrag. Præcist, hvor meget Danmark til sin tid leverer, kan jeg

selvsagt ikke svare på. Det afhænger af indholdet i den aftale, som vi arbejder så hårdt for, og det afhænger af, hvor stor en del af den samlede finansiering, EU skal levere, og hvordan EU's bidrag fordeles mellem medlemsstaterne.

Provenu ved kvotesalg og en ny aftale

Med hensyn til spørgsmål AQ om troværdigheden mindskes, hvis provenu fra salg af CO₂ kvoter anvendes til skattelettelser, kan jeg klart svare nej.

Først og fremmest er hensigten med, at virksomheder skal betale for CO₂-kvoterne, at der bliver skabt et incitament til at reducere udledningerne.

Dernæst tror jeg ikke, det bekymrer udviklingslandene eller andre

forhandlingsparter, om Danmark og andre lande leverer finansiering fra den ene eller den anden kasse. Hovedsagen er, at der er tale om ny og additionel finansiering – reele, ekstra midler.

Vi har ved flere lejligheder drøftet spørgsmål om øremærkning i EU. I følge Kvotedirektivet afgør medlemsstaterne selv, hvordan indtægterne fra auktionering skal anvendes. Vi har i forbindelse med klima- og energipakken tilsluttet os en frivillig øremærkning af auktioneringsprovenuet, fordi vi som nævnt i dag og også i fremtiden kommer til at anvende beløb der svarer til mindst 50% af auktioneringsprovenuet på klimaformål.

Men det er og bliver en teoretisk diskussion. Med den kvotepris på 30 Euro, EU-Kommissionen regner med i 2013, vil det danske provenu ved auktionering ligge på omkring 3,5 mia. kr. om året. Det tal skal sammenholdes med, at de udgifter til klima- og energitiltag, Danmark kan medregne i opfyldelsen af øremærkningen udgør 10 – 11. mia. kr. Alene det danske tilskud til vedvarende energi på 2,5 mia. kr. opfylder derfor til fulde målsætningen om de 50%.

Jeg vil i øvrigt understrege, at den principielle holdning vi, og i øvrigt også skiftende regeringer siden 1973, har til øremærkning i EU, ikke spænder ben for, at Danmark kan støtte øremærkning

af proventet fra salg af landekvoter som en finansieringskilde i en global aftale, på samme måde som Tilpasningsfonden i dag finansieres af en 2% afgift på CDM-kreditter.